

Páholyparti a Víg özvegyel és négy lábú életmentőkkel

Amint azt mindenki tudja, hazánkban a színházak, a legtöbb kulturális intézményhez hasonlóan állami, önkormányzati támogatásból kéne, hogy fenntartsák magukat. Ám, mint azt szintén mindannyian tudjuk, állami, önkormányzati szinten igencsak "mélyéről párolog a bögre", színházaink – így a miskolci is – kénytelenek más anyagi források után is nézni. Szintén közzismert tény azonban, hogy a kultúra – korunk szóhasználatával élve – nem a legkeresettebb termék a piacon. E jelentős probléma megoldását az úgynevezett páholy rendszerű támogatási forma kigondolása jelentette, mely – büszkén mondhatjuk – miskolci találmány.

A múlt hétvégén került sor az idei utolsó, ötödik Páholypartira, melynek, mint eddig mindig a Miskolci Nemzeti Színház adott otthont. Erről a hagyományosan évek óta megrendezett eseményről kérdeztem színházunk primadonnáját, *Seres Ildikót*.

– Az ötlet *Körvélyesi Erzsitől*, színházunk egykori kiváló közönség szervezőjétől származik. Lényege, hogy különböző cégek, gazdasági társulások, de akár magánszemélyek is páholytagságot vásárolhatnak maguknak nálunk egy olyan összeg erejéig, mellyel hajlandók a kultúrát és azon belül elsősorban a színházat támogatni. Az erre a célra áldozott összeg szerint vannak bronz, ezüst és arany fokozatú támogatóink, akiknek az évad öt díszelőadásával és az utána tartott Páholypartival igyekszünk köszönetet mondani nélkülözhetetlen támogatásukért.

Maga a Páholyparti állófogadással egybekötött műsoros est, melyen az aznap látott előadásban szereplő művészek és meghívott vendégek lépnek fel és gondoskodnak a páholy tagjainak szórakoztatásáról. Az est háziasszonya, mint közel egy évtizede mindig, *Albert Györgyi* volt. Támogatóink ez alkalommal a Víg özvegy című operettet láthatták és az utána következő zártkörű partit szabadterre terveztük. Az időjárás azonban nem fogadott minket kegyeibe, elég hűvös, szeles este volt. Ezen úgy próbáltunk segíteni, hogy meleg jelmezeket hoztunk a jelmeztárból, melyeket a jelenlévő hölgyek és urak magukra ölthettek. Jó páran éltek is ezzel a lehetőséggel, ám az est hangulata – az időjáráshoz hasonlóan – érthető okokból mégsem volt egészen "felhőtlen". Az eredetileg hajnalig tervezett esemény az éjféle tűzijáték után sajnos

szinte véget ért. Pedig ekkor következett volna a Bajáról direkt e célból ideutazó délszláv népi együttes tánckara, melyen már szinte csak színházunk tagjai és a hírhöz méltóan a végsőkig kitartó Spider mentőcsapat vett részt, egyébként fergeteges hangulatban. *Lehóczky László* Manccsal és más négy lábú segítők-

kel felálló katasztrófamentő csapata előzőleg is remek teljesítményt nyújtott. Műsoruk részeként Mancs megtalálta a színpad deszkája alatt rejtőző *Dézsy Szabó Gábort*, és életmentő akcióikról készült filmjük is nagy sikert aratott. Egészen kivételes élményt jelentett az a fantasztikus harmónia, ami emberek és kutyák és a kutyák egymás közötti kapcsolatából állt. A csapat bűvárokból, alpinistákból, orvosokból állt, akik főállásban látják el felada-

um *Sewen Soul Singers* énekkara, akik *Regős Zsolt*nak, színházunk karmesterének tanítványaként nívós műsorral szórakoztatták a vendégeket.

A Fumexi Cigar cég bemutató és vásár formájában kínálta szivarkülönlegességeit ingyen dohányzóok számára. Sor került egy magas színvonalú képzőművészeti kiállításra és az est főszponzorának a Well Press kiadónak kvízzjátékára, ahol nívós nyeremények találtak gazdára. Az eseményt hidegkonyhai készítmények, italok széles választéka és roston sütés tették teljessé, legalábbis törekvéseik szerint.

Mégis jóval kevesebben vettek részt, mint a korábbi években, vagy pláne, mint a kezdeti időkben, 7–8 évvel ezelőtt. Ennek oka részben az, hogy annak idején a partik nem voltak még ennyire elterjedve, viszont sokaknak megvolt már az ilyen irányú igényük, és mint mindenütt, itt is a kereslet-kínálat törvényei érvényesülnek. Másrészt színházunk anyagi lehetőségei nem tudtak lépést tartani a megnövekedett igényekkel, egy mentésünk van csupán: szűkös kereteink között igyekszünk mindent megtenni mecénásaink (és persze a közönség) szórakoztatására, így próbálva kifejezni szívvel jövő köszönetünket a színjátszás ügyének támogatásáért.

taikat. Önfenntartóként, fizetés nélkül, csupán eszköztámogatást kapva. Ez, úgy gondolom igazán elgondolkodásra készíthetné már az illetékeseket: egy világhírű miskolci életmentőcsapat, akik állandó anyagi problémákkal kénytelenek küzdeni, ahelyett, hogy... Érthető hát, hogy jövetelük egyik oka jelenlegi szponzoraink valamelyikének megnyerése lett volna ügyük számára.

Hasonló reményeket fűzött fellépéséhez a Fráter György Gimnázi-